

CLIBER PRIMVS

SEPE ET MVLTVM HOC COGITAVI MECVM
 bonine an mali plus attulerit hominib; & ciuitatib;
 copia dicendi ac summū eloquentiae studiū. Nā cū & nrē
 rei p. detrīmēta cōsidero. & maximarū ciuitatū ueteris an-
 mo calamitates colligo. n̄ minimā uideo p̄ discretissimos
 homines in uectā partē incōmodorū. Cū autē res ab nrā
 memoria p̄p̄t uecūstatē remotas ex litterarū monumētis repe-
 tere instituo. multas urbes destruitas. plurima bella restincta.
 firmissimas societates. sanctissimas amicitias intellego.
 cū animi ratione. tū facilius eloquentia cōparatas.
 Ac me quidē diu cogitantē ratio ipsa in hanc potissimum
 sententiā ducit. ut existimē sapientiā sine eloquentia
 parū p̄desse ciuitatib; eloquentiā uero sine sapientia
 nimīū obēē plerūq; p̄desse numquā. Quare si quis
 omittit rectissimas & honestissimas studis rationis &
 officii usus. ut omnē operā in exercitatione dicendi. is
 inutilis sibi p̄ueniat. ut patrie eius salutar. Qui uero ita
 sese armar. eloquentia. ut n̄ oppugnare cōmoda patrie.
 sed ipse pugnare possit. is in uir & suis & publicis rationi-
 bus. utilissim; atq; amicissim; eius fore uidetur. Ac si uo-
 lum; hui; rei quae uocat; eloquentia. siue artis initium.
 siue studii. siue exercitationis cuiusdā. sine facultatis
 ab natura p̄fecte cōsiderare principiu. Reperiem; id ex ho-